

OLI – SLOVA

Rodový zpravodaj Oliberiusů / Oliveriusů

Ročník 20, číslo 39-40

Malé Kyšice, 13. prosince 2009

**Vážení a milí nositelé příjmení Oliberius a Oliverius,
jakož i všichni čtenáři tohoto rodového listu,**

blíží se doba vánoc a také i doba, kdy budeme posílat vánoční a novoroční gratulace svým blízkým, svým přátelům a známým. Díky své pohodlnosti za příspěvní nekřesťansky drahého poštovního většina z nás dá přednost esemeskám, emailům, a tím splní svoji předvánoční, či přednovoroční povinnost. Souhlasím, žijeme v dnešní - technicky moderní - době, tak proč technického pokroku nevyužít?

Ale dejme si ruku na srdce a připomeňme si ty pocity, když v naší schránce objevíme dopis od někoho, koho máme rádi, od někoho, kdo si na nás vzpomněl a napsal nám. (Ne však dopis z „berňáku“ nebo od soudu. Úřední dopisy teď skutečně nemám na mysli!)

Ty rukou psané, soukromé, osobní dopisy, ty se dnes už „nenosí“, protože je málokdo už dokáže nebo chce napsat. Zavzpomínejme, kolik nám v posledních dvou měsících přišlo poštou dopisů od příbuzných nebo od známých? A zároveň si položme protiotázku: „Kolik takových dopisů jsme za stejné období napsali a svým přátelům odeslali my?“ Dopisy se skutečně nepiší, a nebo jen málo; vlastně ani nevím, zda je jejich psaní zařazeno do školních osnov. Moje generace se dopisy ve škole psát učila. Paní (tehdy soudružka) učitelka ještě na prvním stupni základní školy nám rozdala dopisní papíry s obálkou, zdůraznila nám nutnost uvedení místa a data psaného dopisu, vážnost oslovení, vlastní obsah a upozornila nezapomenout na podpis pisatele. Na obálce čitelně uvést adresu! Dodnes si to pamatuji a dodnes dopisy píši!

Na problematiku psaní dopisů se v minulém roce zaměřily pošty všech států v Evropské unii a každá z nich vydala na téma „Psaní dopisů“ jednu poštovní známku.

Nevím, jakou známku vydali Dánové, Poláci nebo co se stalo námětem pro známku italskou, ale naše česká známka je krásná! Kromě názvu republiky a hodnoty na ní je jen písmo. Vypsanou rukou někdo začíná svůj dopis: „Má lásko! Stýská se mi a proto píši tento dopis... Čas pomalu plyne a já“... A já vám přeji, moji milí jmenovci, aby vám o letošních vánocích a k Novému roku

přišlo hodně blahopřání, „péeefek“ i těch „esemesek“, ale především vám přeji, aby vám přišel alespoň jeden ručně psaný dopis, od někoho vám vzácného a milého, dopis, který bude začínat tak hezky, jako začíná text imaginárního dopisu na naší poštovní známce. Zároveň věřím, že i vy si uděláte čas, v klidu zasednete k čistému listu papíru, a potom si dáte záležet na svém rukopisu, a také - alespoň jeden - dopis napíšete. Tak hezké vánoce a jen samé štěstí a zdraví v Novém roce! P.f. 2010!

Miroslav Oliverius

SPOKOJENOST, ŠTĚSTÍ A POHODU
O VÁNOČNÍCH SVÁTCÍCH
A HODNĚ OSOBNÍCH I PRACOVNÍCH
ÚSPĚCHŮ A PŘEDEVŠÍM SAMÉ ZDRAVÍ
V NOVĚM ROCE – V ROCE 2010
VŠEM ČTENÁŘŮM TOHOTO LISTU
PŘEJÍ

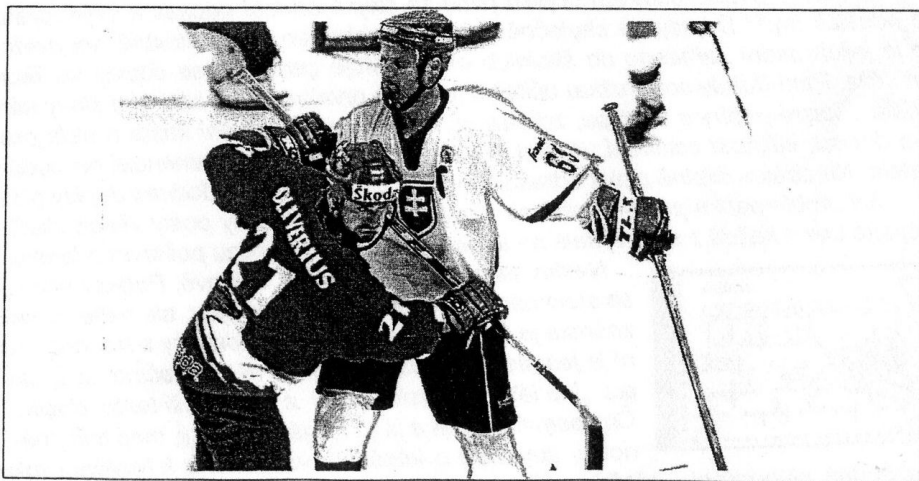
OLIVERIUSOVI Z MALÝCH KYŠIC

Převzato z internetových zpráv:

MICHAL OLIVERIUS MISTREM SVĚTA!

Mistry světa pro rok 2009 v hokejbale přijal a ocenil i primátor města Ústí nad Labem Jan Kubata. Pamětní list a dárkový koš si odnesli dva hráči – Miroslav Růžička a **Michal Oliverius** a dva trenéři ústeckého klubu Elba Pemi Leoš Rak (trenér české reprezentace) a Jaroslav Pavlík. Všichni čtyři Ústečané se dostali do české reprezentace a společně s extraigovým týmem na Mistrovství světa pro Českou republiku v Plzni získali zlaté medaile. „*Váš výkon je o to cennější, že hokejbalu se věnujete ve svém volném čase. Kromě sportu máte ještě zaměstnání a rodinu a o to víc si vážím vašeho úspěchu...*“, mimo jiné uvedl při setkání ústecký primátor. Pro úplnost si uvedme, že Michal Oliverius byl do reprezentace nominován jako útočník, číslo dresu 21. (podle internetové zprávy z 27. 7. 2009 – m.o.)

Michal Oliverius dne 19. 6. 2009 v utkání se Slovenskem (5:4).

Mistrovství světa v hokejbale se koná jednou za dva roky (v r. 2011 reprezentanty přivítá Bratislava). Ve dnech 13.-20. června 2009 se západočeská metropole - Plzeň - stala středem hokejbalového světa, a to jak díky turnaji mužů, tak i turnaji žen. České mužstvo po vítězstvích nad Švýcarskem 5:0, nad Indií 3:2 a Slo-

venskem 2:0 postoupilo ze skupiny. V cestě do finále mu nezabránily ani Bermudy (výhra ČR 12:0), ani opětovně slovenští hráči, nad kterými naši sice vyhráli až v prodloužení 5:4. O zlato se potom utkali znovu s Indií, kterou rovněž v prodloužení porazili 4:3.

České hokejbalistky v sedmičlenné skupině skončily na třetím - bronzovém - místě, a to za druhými Slovenkami a vítězem MS Kanadou. **Michalovi, našemu jmenovci, touto cestou, i když s půlročním zpožděním blahopřejeme k dosaženému světovému úspěchu.**

Konečné pořadí mužstev VIII. Mistrovství světa. Muži: 1. Česká republika, 2. Indie, 3. Slovensko, 4. USA, 5. Kanada, 6. Portugalsko, 7. Itálie, 8. Bermudy, 9. Řecko, 10. Rakousko, 11. Švýcarsko, 12. Hong Kong, 13. Finsko, 14. Pakistan, 15. Velká Británie a 16. Kejmanské ostrovy. (m.o.)

Z došlé korespondence:

TEREŠOV: O DOMĚ, KTERÝ BÝVAL TOVÁRNOU

Koncem listopadu tohoto roku se na mne z Prahy obrátila paní **Helena Doležalová**. Požádala mě o odprodej naší rodové knihy. Čas od času se někdo ze jmenovců, popř. z dalších jejich příbuzných na mne s takovouto žádostí obrátí a já rád vyhovím. Přestože žadatelka s naším rodem není nikterak spřízněna ve svém dopise mi vše vysvětlila. Dovoluji si některé zajímavé pasáže, týkající se domu č.p. 109 v Terešově odcitovat: „*Nejsem sice z rodu Oliveriusů, ale mám vztah k větvi „Františka-strojníka“ z Terešova. Můj pradědeček, pan Čeněk Tetřev, totiž koupil v roce 1926 část továrny na zemědělské stroje: obytný dům a „slévárnu“ s částí dvora. Od té doby rodina do domu č.p. 109 jezdí na letní byt a máme k domu silný vztah a bereme ho už jaksi jako část naší rodinné tradice.*“ Paní Doležalová dále pokračuje: „*Po smrti mého tatínka v roce 1993, kdy jsem dům zdědila, jsem se sama snažila pro děti a vnoučata sepsat to, co jsem věděla o původu domu z rodinných vyprávění, a co jsem vyčetla z tatínkova chlapeckého deníku z dvacátých let, aby informace nezapadly. Jak ale zjišťuji, moje poznatky jsou chatrné a mnohdy nepřesné... A tak mi Vaše úctyhodná práce a knížka přišly mimořádně vhod. Tolik informací! Kolik dětí se v domě narodilo! A František „strojník“ byl též velocipédista na vysokém kole...*“

Potom pisatelka popisuje stav domu: „*O dům nebylo dlouho dobře pečováno. Moji rodiče byli zlatí lidé, ale nijak majetní a velmi nepraktičtí. Dům i celý kraj milovali, hodně jsme tam prožili, ale dům dlouho chátral a já mnohokrát velebila důkladnost a promyšlenost, s jakou byl panem Františkem vystavěn. Nebýt toho, tu dlouhodobou péči by nebyl vydržel. Teď už je dům opraven a snad na nějakou delší dobu ošetřen. Stále ho užíváme jen jako letní byt, ale v důchodu bych v něm ráda bydlela natrvalo.*“

Ze závěru dopisu vyplývá: „*... Vím, že okolnosti prodeje továrny a domu nebyly pro rodinu Oliveriusovu nijak radostné, rodinná větev Františkova se poté musela rozprchnout do různých koutů republiky. To je jistě veliká škoda. A tak snad proto tolik píše. Abyste mohl případně tlumočit, že noví vlastníci domu se v něm cítí tuze dobře a dům mají moc rádi, i když se o něj dlouho dobře nestarali.*“ Rád, i když dost nezvykle, prostřednictvím tohoto našeho rodového zpravodaje tlumočím uvedené přání paní Doležalové, které tímto rovněž děkuji za milá a upřímná slova.

Zároven j i dalším zájemcům, kteří se na mne obrátili také musím poděkovat za odkoupení naší rodové knihy, neboť z takto získaných finančních prostředků potom hradím vydávání (a hlavně poštovné) každého nového čísla OLI-SLOV. (m.o.)

* * *

Rodinné zprávy:

** Dne 19. května t.r. se v Austrálii dožil **80 let** pan **Miroslav Oliverius**. Všechno nejlepší a hodně zdraví mu k tomuto významnému životnímu výročí přeje „synovec“ Mirek a všichni příbuzní z Kladenské rodové větve.

** Dne 10. června tohoto roku se významného životního jubilea – **50 let** – dožila paní **Ludmila Hořínková, roz. Oliveriusová** z Dolního Benešova, která ve svazek manželský vstoupila před 30 roky (dne **1. prosince 1979**) s panem **Václavem Hořínkem**. Hodně štěstí, radostí a zdraví do dalších let přeje rodina.

** Dne 7. července t.r. oslavila své 70. narozeniny paní **Milada Oliveriusová, roz. Škachová** z Rozdělova. Zdraví, štěstí, spokojenost přejí Oliveriusovi z Malých Kyšic.

** Dne 17. října t.r. v australském Ferntree Gully oslavila 95. narozeniny paní **Alice Oliveriusová, roz. Klempner**. Vše nejlepší a hlavně hodně zdraví jí přeje manžel a všichni kladenští příbuzní.

°° Dne 9. července t.r. si připomněli a oslavili **60. výročí uzavření manželství** pan **Ing. Slavomír Oliverius** a paní **Ludmila, roz. Turková**, t.č. žijící v Praze 10. Hodně štěstí a zdraví do dalších let jim přejí dcery s rodinami.

++ Dne 28. ledna 2009 ve věku 76 let zemřel pan **Otto Oliverius** z Dolního Benešova. Poslední rozloučení s ním se konalo 2. února t.r. ve smuteční síni v Hlučíně-Březinách. Čest jeho památce! Za zarmoucenou rodinu dcera Ludmila.

++ Dne 19. července t.r. jsme si připomněli **40. výročí úmrtí** naší maminky a babičky **Barbory Oliveriusové, roz. Dobré** ze Švermova-Motyčina. Syn František a vnuk Miroslav Oliveriusové s rodinami.

** Dne 19. července uplynulo **150 let** od narození pana **Františka Oliveriuse**, majitele terešovské továrny na výrobu zeměděl. strojů, který zemřel 10. srpna 1915. (rz)

++ Dne 20. dubna t.r. uplynulo **105 let** od úmrtí významného českého novináře a redaktora, působícího převážně v USA, **Jana Aloise Oliveriuse**, rodáka z Kralovic (*1840), který je pochován na Olšanských hřbitovech v Praze. (rz)

Závěrem: Dovoluji si požádat jmenovce Oliveriuse i skoro jmenovce Oliberiusy, aby mi sdělovali významné rodinné události ze svých rodin, které bych rád – vždy za uplynulý rok – zveřejňoval v OLI-SLOVECH, a tak je sděloval do „našich“ rodin, bydlicích po celé republice, ale i v USA a Austrálii. Rovněž rád uvítám jakékoliv zprávy, informace o nositelích našich dvou rodových příjmení. Děkuji všem, kteří mi přispívají na vydávání našeho zpravodaje a rovněž i těm, kteří si u mne objednají a tím zakoupí naši rodovou knihu „Genus unum sumus“. Rovněž děkuji za všechny gratulace, které od některých z vás - čtenářů OLI-SLOV - obdržím k vánočním svátkům nebo k Novému roku.

p.f. 2010 váš Miroslav Oliverius

OLI-SLOVA, rodový zpravodaj. Napsal a vydal Mgr. Miroslav Oliverius pro nositele příjmení OLIVERIUS / OLIBERIUS, případně pro další zájemce. Malé Kyšice dne 13. 12. 2009. Adresa: Malé Kyšice 102, 273 51 UNHOŠŤ, Czech republic. Neprodejné!